

Don Clarià

Un relat de: [jovindunsilenci](#)

Detestava el barroc 'artificiós' i del neoclassicisme en deia 'bufonada insofrible', però els col·legues li reconeixien un talent arquitectònic poc convencional, a cavall entre la forma sòbria i un constant poetitzar-la, la qual cosa era, en opinió d'alguns, xocant.

Xocant quan, després de molt batallar contra el Col·legi d'Arquitectes, li havia tret a la seu de Salomònica, ciutat d'on era oriünd, afegitons interiors de tota mena, 'per tal de despollar-la d'ornaments inútils'. Aleshores, moltes veus s'alçaren contra Don Clarià, però ell ja no reparava en res que no fos desempolsegat la catedral. De res serviria que uns quants historiadors de l'art argüïren fins l'extenuació que l'entranya de la primitiva basílica no contenia gens de puresa i era, per tant, indigna de ser repristinada, ves per on.

Hui, observant la borrominesca façana que dona a la plaça de la Concavitat i la Convexitat, ha vist el xiquet que ell va ser, avançant els dubtes per dins d'una nau i dirigint l'angoixa cap al lleuger resplendor del cimbori; té una dolça insuportable opressió amb la qual s'adreça, tímidament i respectuosa, a l'ombra que l'espera, quasi com si fos Déu, asseguda a l'altra banda d'un confessionari: 'Pare, jo m'acuse...' I balbuçar allò era picar sense saber què trobaria i rodolar dolorosament per les punxes que sobreixien d'un celobert infinit... ' M'he enamorat d'un amic'.

Don Clarià plora i s'empetiteix, buscant en va la pau i el perdó, l'aprovació que li ve de negar-se el seu cos i el seu desig. Ell creu que ha arribat al moll de Déu, mes saber-ho no l'allibera, en aquest silent despenjar allò que percep 'brut' de damunt de les pedres per deixar-les ben netes.

La mà del capellà li colpeja durament la galta...

–I que no torne a veure't mai més embrutant aquesta casa. Déu no t'estima, m'has entès?! –sacsejant-lo.

I algú trenca, de sobte, el record: Estàs trist?

L'angoixa resta nugada amb cintes de pols; si més no, Don Clarià ja no camina sol; va il·lusionat i lleuger.

*Repristinar: en el llenguatge de la restauració arquitectònica, tornar un monument a la seua forma original.

*Cimbori: és la torre o torre-llanterna, situada sobre el creuer d'una església.